ਐਮ/ਐਸ ਯੂਰੀਕਾ ਬਿਲਡਰਜ਼ & ਓਆਰ.ਐਸ.
ਬਨਾਮ
ਗੁਲਾਬਚੰਦ ਪੁੱਤਰ ਵੇਲਜੀ ਦਾਂਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. & ਓਆਰ.ਐਸ. ਆਦਿ ਆਦਿ.
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4757-4760 ਆਫ 2018)
ਮਈ 3, 2018

[ਆਰ. ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕਰਨਾਟਕ ਵਿਲੇਜ ਖਤਮ ਕਰਨ ਐਕਟ, 1961: ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਤੇ ਮੁੜ ਗ੍ਰਾਂਟ - ਧਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸ - ਫੈਸਲਾ: ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਟੈਂਗੀਬਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲਕ ਹੈ ਚਾਹੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਅਨਿਆਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਂਗੀਬਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਅਨਿਆਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਹੈ - ਅਜਿਹਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਜਵਾਬੀ ਪੱਖ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ 1942 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਸਿੱਧੀ ਖਰੀਦ/ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ 1945 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਪਾ ਲਈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 12 ਸਾਲ ਬਾਅਦ 1985 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ (ਮੁੜ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਮੰਨ ਕੇ) - ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਵੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ - ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਫਤਰ ਐਕਟ.

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1.1 ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਟੈਂਗੀਬਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

1.2 ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੇ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਬੰਧੀ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਾਈ ਅਤੇ ਐਸ.ਵੀ. ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 23.11.2004 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਖਾਰਜੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਖਾਰਜੀਆਂ ਅਸਲ ਧਾਰਕ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) 'ਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਹ ਖਾਰਜੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ 'ਤੇ ਵੀ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਉਹ 23.03.2001 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਆਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ 1942 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਿੱਧੀ ਵਿਕਰੀ/ਖਰੀਦ ਰਾਹੀਂ 14.05.1943 ਨੂੰ ਐਸ.ਵੀ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ ਹਾਸਲ ਹੋ ਗਏ ਜਦੋਂ ਐਸ.ਵੀ. ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਤਦੋਂ ਤੋਂ, ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।[ਪੈਰਾ 46-51]

1.3 ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿ ਸਿਵਿਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਸ.ਵੀ. ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਖਿਲਾਫ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 9/1969 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਸ.ਵੀ. ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 26.08.1977 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰਿਹਾ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ, ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ। [ਪੈਰਾ52-53]

1.4 ਮਾਨ ਲਈਏ ਕਿ ਬਹਿਸ ਲਈ ਕਿ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1973 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਮੁੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਏ ਪਰ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 31 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੂਲ ਧਾਰਕ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗੇ ਅਤੇ ਸਿਵਿਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਵੀ. ਦੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਦੋ ਸਿਵਿਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵੀ ਸਿਵਿਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 23.11.2004 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। [ਪੈਰਾ 58-59]

1.5 ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਤਥਾਕਥਿਤ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਜੋ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ 1973 ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ, ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਵੇਂ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ। ਇਹ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ, ਯਾਨੀ 1973 ਤੋਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ 2004 ਵਿੱਚ (31 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ) ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 60-62] [792-ਜੀ-ਐਚ; 793-ਏ-ਬੀ]

1.6 ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਦਾ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੇ ਹੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 64 ਅਤੇ 65 ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਰਟੀਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ "ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਤਾਰੀਖ" (ਆਰਟੀਕਲ 64) ਅਤੇ "ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪਲੇਂਟਿਫ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" (ਆਰਟੀਕਲ 65) ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 63]

1.7 ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਹੱਕ ਨਾਮਲੇ, ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੱਕ, ਟਾਈਟਲ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। [ਪੈਰਾ 64]

1.8 ਨਾ ਤਾਂ ਮੂਲ ਧਾਰਕ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 31.03.1973 ਅਤੇ 01.04.1973 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਐਸ.ਵੀ. (ਦਾਅਵੇਦਾਰ) ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ, ਟਾਈਟਲ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਵਿਛੋੜ ਸਕਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

1942 ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ ਆਕਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ 14.05.1943 ਨੂੰ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਖਰੀਦ ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਟਾਈਟਲ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 65, 68]

1.9 ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ 1942/1943 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਸ.ਵੀ. ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਕ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) 1942/1943 ਤੋਂ ਐਸ.ਵੀ. ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕਾਂ ਤੋਂ ਅਵਗਤ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਐਸ.ਵੀ. ਨੇ ਰਾਜ ਆਕਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਵਿਕਰੀ/ਖਰੀਦ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਐਸ.ਵੀ. ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੰਬਾ, ਲਗਾਤਾਰ, ਬਾਧਾ ਰਹਿਤ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ 1942 ਤੋਂ 2004 ਤੱਕ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਤੱਥ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਸਮੇਤ ਹਰ ਕਿਸੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕ, ਟਾਈਟਲ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 69-71]

1.10 ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ ਜਿਊਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਖੁਦ ਇਸਦੇ ਮੁੜ ਜਿਊਂਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ, 31.03.1973 ਅਤੇ 01.04.1973 ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਗ੍ਰਾਂਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 75-77]

1.11 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਹਿੱਤਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਐਸ.ਵੀ. ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ (ਦਿਵੰਗਤ ਐਸ.ਵੀ.) ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂਚਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ।[ਪੈਰਾ 78-79]

1.12 ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਹਾਵ (31 ਸਾਲ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 80, 81]

1.13 ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਜੋ ਅਸਲ ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 82] [795-ਐਫ-ਜੀ]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4757-4760 ਦੇ 2018.

ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਧਾਰਵਾੜ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 30.09.2015 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼

ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 100017, 100018, 100016 ਅਤੇ 100099 ਦੇ 2015 (ਪੀਏਆਰ ਅਤੇ ਪੀਓਐਸ)।

ਸ਼ੇਖਰ ਨਾਫਾਡੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਆਰ. ਐਸ. ਹੇਗੜੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਵਾਲਕਰ, ਮਿਸ ਫਰਹਤ ਜਹਾਂ ਰਹਮਾਨੀ, ਚੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਅਭਿਕਲਪ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਰਾਜੀਵ ਸਿੰਘ, ਸਿੱਧਾਰਥ ਧਰਮਾਧਿਕਾਰੀ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਸੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਬਸਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਐਸ. ਪਾਟਿਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਵਸੰਤ ਰੋਨ, ਬਾਲਾਜੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਸੀ. ਐਮ. ਪੂਨਾਚਾ, ਮਿਸ ਵੈਸ਼ਨਵੀ ਸੁਬ੍ਰਹਮਣਯਮ, ਮਿਸ ਪ੍ਰਤੀਕਾਸ਼ਾ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਮਿਸ ਅਨਿੰਦਿਤਾ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਜੀ. ਵੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ, ਐਨ. ਕੇ. ਵਰਮਾ, ਮਿਸ ਅੰਜਨਾ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ, ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਯਾਦਵ, ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਐਸ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਵੈਂਕਿਤ ਸੁਬ੍ਰਮੋਨੀਅਮ ਟੀ. ਆਰ., ਰਾਹਤ ਬਾਂਸਲ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ

ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਨਿਆਂਕਾ 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਵਾੜ ਵਿੱਚ ਸਰਕਿਟ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 30.09.2015 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਉੱਠੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਥੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪਲੇਟਿਫ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਤਦਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟਿਫ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਲੇਟਿਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ 1/5ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਦੇਰ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹਨ।

3. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਵਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 34 ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਉੱਠੀਆਂ ਹਨ।

4. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਇਥੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਪੇਪਰ ਬੁੱਕਸ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

5. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਚਾਅ ਨੰਬਰ 18 ਤੋਂ 25 ਹਨ (ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਡਰ, ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹਨ) ਜਦਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮੂਲ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 34 ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 37/2010) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਬਚਾਅ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਉੱਠੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ।

6. ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸੀ.ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 361 ਅਤੇ 366 ਹਨ ਸੀ.ਟੀ.ਐਸ. ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ (ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 20/1 ਅਤੇ 20/2 ਨਾਲ 3 ਏਕੜ 20 ਗੁੰਟਾ ਅਤੇ 1 ਏਕੜ 25 ਗੁੰਟਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ) ਕੁਸੁਗਲ ਰੋਡ, ਕੇਸ਼ਵਪੁਰ, ਹੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ)।

7. ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਫਤਰ ਐਕਟ (ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਐਮ.ਐਚ.ਓ. ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਧੀਨ "ਵਤਨ" ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ 'ਤੇ 1961 ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਪਿੰਡ ਖਤਮੀ ਐਕਟ, 1961 (ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਕੇ.ਵੀ.ਏ. ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

8. ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਮਲੇ, ਮਾਰੀਗੌਡਾ ਪਾਟਿਲ, ਬਸੰਗੌਡਾ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਅਦਵੇਪਾਗੌਡਾ ਪਾਟਿਲ (ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੀ।

9. 23.10.1915 ਨੂੰ, ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ ਨੇ ਸੀ.ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 366 (3 ਏਕੜ 20 ਗੁੰਟਾ) ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 50 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਚਤੁਰਭੁਜ ਰਤਨਸੀ ਨੂੰ ਲੀਜ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਦਕਿ ਸੀ.ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 361 (1 ਏਕੜ 25 ਗੁੰਟਾ) ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਂਜੀ ਘੇਲਾਭਾਈ ਸ਼ੇਤ ਉਰਫ ਗੁਜਰ ਨੂੰ 09.03.1920 ਨੂੰ ਲੀਜ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ।

10. 1942 ਵਿੱਚ, ਸੀ.ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 361 ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਆਕਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਮ ਨਾਲ – ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਨੇ ਉੱਚਤਮ ਬੋਲੀ ਲਗਾ ਕੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ।

11 ਨੂੰ 14.05.1943, ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਨੇ ਸੀਧੀ ਵਿਕਰੀ/ਖਰੀਦ ਦੁਆਰਾ ਸੀ.ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 366 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਾਰਸਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ। ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦਾ 02.12.1957 ਨੂੰ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ-ਗੁਣਵੰਤੀਬਾਈ, ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਚਾਰ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਛੱਡ ਗਏ। ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਉਸਦੇ ਜੁੱਤੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ।

12. 19.12.1957 ਨੂੰ, ਦਿਵੰਗਤ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ 2 ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਾਡਗ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਕਾਟਨ ਸੇਲਜ਼ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟੇਡ-ਬਚਾਅ ਨੰਬਰ 17 (ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਸੋਸਾਇਟੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ।

13. ਮਰਹੂਮ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਾਈ (ਅਬ ਮਰ ਚੁੱਕਾ) ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਉੱਠੀਆਂ ਹਨ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 19.12.1957 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 9/1969 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ (5/8ਵਾਂ) ਤੱਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੇਅਸਰ ਹੈ। ਮਾਂ, ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਅਤੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ।

14. ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 26.08.1977 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਾਈ ਦੇ 5/8ਵਾਂ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

15. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰ (ਸੋਸਾਇਟੀ) ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਮੰਨੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ, ਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 26.08.1977 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ।

16. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1-4, ਜੋ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਹਨ, ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

17. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਲਡਰ, ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 23.03.2001 ਨੂੰ ਮੂਲ ਮਾਲਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨਾਲ ਖੇਤਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੇ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ।

18. 2004 ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਮਾਲਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੇ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 364 ਅਤੇ 365 ਦੇ 2004 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਖਿਲਾਫ ਦੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੀ ਬਾਧਾ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ

ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 29.01.2007 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੋਨਾਂ ਖਾਰਜੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ ਨੇ ਉੱਚੇਰੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ।

19. ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਵਲ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਦੌਰ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵੀ ਹੋਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਹੱਕ ਦਿੱਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਇਸ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।

20. ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਹੈ, ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ (ਇਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਜੋ ਕਿ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਪੁੱਤਰ/ਧੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਦੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ (ਓ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 37/2010) 23.02.2010 ਨੂੰ ਹੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਉੱਠੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 27 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ, ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਅਤੇ ਦੋ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ/ਖਰੀਦਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨਾਮਤੰਰ 'ਤੇ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਯੂਰੀਕਾ ਬਿਲਡਰਜ਼ - ਇੱਕ ਫਰਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ (ਇਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ).

21. ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਵਾਦੀ ਦੇ 1/5ਵੇਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੋ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ/ਖਰੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਦੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੇ ਦਾਨ ਲਈ ਸੀ।

22. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਾਦੀ (ਇਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2) ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿਨਾਂਕ 26.08.1977 ਨੂੰ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 9/1969 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

23. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 (ਏ) ਤੋਂ (ਸੀ), 2 ਅਤੇ 4) ਦੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਉਂਟਰ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ।

24. ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਯਾਨੀ ਬਿਲਡਰ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 18) ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਦੂਜਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਤੀਜਾ, ਦਾਅਵਾ ਨਾਕਾਫੀ ਸਟੈਂਪ ਲਾਇਆ ਗਿਆ; ਚੌਥਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ।

25. ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 18) ਨੇ ਵਾਦੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ ਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਦੋ ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਆਦੇਸ਼ਾਂ (31.03.1973 ਅਤੇ 01.04.1973) ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ 1961 ਦੇ ਕੇਵੀਏ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਸਿਰਲੇਖ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 23.03.2001 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਨ।

26. ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਮੁਦਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ

31.03.1973 ਅਤੇ 01.04.1973 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ, ਹੁਣ ਮੁਦਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

27. ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। 07.11.2014 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ/ਹੁਕਮ ਨਾਲ, ਤੀਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਿਲ ਜੱਜ, ਹੁਬਲੀ ਨੇ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਬੰਧੀ ਵਿਭਾਜਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਕਬਜ਼ਾਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਹੁਕਮ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

28. ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਿਲ ਜੱਜ ਨੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਾਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲੀਜਹੋਲਡ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1/5ਵਾਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 (ਅ) ਤੋਂ (ਸੀ), 2 ਅਤੇ 4 ਵੀ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਲੀਜਹੋਲਡ ਹੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ 1/5ਵਾਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਹਿੱਸਾ ਹਰੇਕ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

29. ਮੁਦਾਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 17-ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਈ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਕੇ ਬੈਂਗਲੋਰ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵੱਖਰੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ।

30. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਲੱਗਦੇ ਸਨ।

31. ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਚਾਰੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਾਈ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਤਦਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੁਦਾਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਾਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ, ਜੋ ਦੇਰ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਵਰਗੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹਨ, ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ 1/5ਵਾਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਹਿੱਸਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

32. ਇਸ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 18 ਤੋਂ 25 - ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਡਰ, ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹਨ) ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

33. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੇਖਰ ਨਾਫਾਡੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਸਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਐਸ. ਪਾਟਿਲ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਵੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ, ਸ੍ਰੀ ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਯਾਦਵ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

34. ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਗਏ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਗਏ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਹਾਂ।

35. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਦੇ ਇਰਾਦਾ

ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ)।

36. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਮੂਲ ਧਾਰਕ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਮੁਕਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਬਰਕਰਾਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਮੂਲ ਧਾਰਕ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਮੁਕਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਬਰਕਰਾਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਮੁਕਦਮਾ ਹਾਰ ਜਾਣਗੇ।

37. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਕੇਲਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 18 ਵਜੋਂ ਮੁਕਦਮਾ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਕ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਨੇ ਮੁਕਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲੜਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ/ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

38. ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬੀ (ਮੁਦਾਈ) ਨੇ ਮੁਕਦਮੇ ਦੀ ਦਾਖਲਗੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਉੱਤੇ ਜਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਬਰਕਰਾਰ ਸਿਰਲੇਖ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ, ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਕੀ... ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਬਿਲਡਰ, ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ) ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟਿਲ) ਦੇ ਜਮੀਨ ਉੱਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ, ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ।

39. ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਿਤ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਜਵਾਬੀ (ਮੁਦਾਈ) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਕਾਇਆ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

40. ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਦਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਠੋਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ।

41. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਵੀ ਹਿੱਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਉਹ ਖੁਦ ਠੋਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।

42. ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਹੋਵੇਗਾ।

43. ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਨੁਬੰਧ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਅਨੁਬੰਧ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਬੰਧ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ।

44. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਦਾਂਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੰਟਰ ਸੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਉੱਠੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇੰਟਰ ਸੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

45. ਇਸ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇੰਟਰ ਸੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ।

46. ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਿਤ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਨ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ-ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਹਾਂ।

47. ਪਹਿਲਾਂ, ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 364 ਅਤੇ 365 ਦੇ 2004) ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਾਇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 23.11.2004 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

48. ਇਹਨਾਂ ਖਾਰਜੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਖਾਰਜੀਆਂ ਮੂਲ ਧਾਰਕ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) 'ਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਹ ਖਾਰਜੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ 'ਤੇ ਵੀ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

49. ਇਸ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੂਲ ਮਾਲਕਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਉਹ 23.03.2001 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਆਂ।

50. ਦੂਜਾ, ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ 1942 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ 14.05.1943 ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਵਿਕਰੀ/ਖਰੀਦ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ।

51. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਨੂੰ 1942 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ 14.05.1943 ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਵਿਕਰੀ/ਖਰੀਦ ਰਾਹੀਂ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਿਲੇ ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ।

52. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 9/1969 ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 26.08.1977 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰਿਹਾ।

53. ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵੀ, ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੇ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

54. ਹੁਣ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਖਰ ਨਾਫਾਡੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

55. ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੇ 1942 ਅਤੇ 14.05.1943 ਨੂੰ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਵਿਛੋੜਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ 31.03.1973 ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀ.ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 361) ਦੇ ਪੁਨਰ-ਅਨੁਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪੁਨਰ-ਅਨੁਦਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਿ 01.04.1973 ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀ.ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 366) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

56. ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਗਿਆ।

57. ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਮੁਦਾਈ) ਨੂੰ 1942 ਅਤੇ 14.05.1943 ਨੂੰ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ ਸੀ, ਉਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 1973 ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਧਾਰਕ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ।

58. ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਮਾਨ ਲਈਏ ਕਿ ਸਿਰਫ ਬਹਿਸ ਲਈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਨਰ-ਅਨੁਦਾਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ 1973 ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆ ਗਏ ਪਰ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ।

59. ਪੁਨਰ-ਅਨੁਦਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 31 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਕੇ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁਕਦਮੇ (ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 364 ਅਤੇ 365/2004) ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 23.11.2004 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ।

60. ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਤਥਾਕਥਿਤ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਜੋ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ 1973 ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ-ਅਨੁਦਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਹਾਵ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ।

61. ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਭਾਵ, 1973.

62. ਪਰ, ਉਹ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ 2004 ਵਿੱਚ (1973 ਤੋਂ 31 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ) ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

63. ਸੀਮਾਂਕਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਦਾ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਦੇ ਲੇਖ 64 ਅਤੇ 65

ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ "ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਤਾਰੀਖ" (ਲੇਖ 64) ਅਤੇ "ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਾਇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" (ਲੇਖ 65) ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

64. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਮਤ: ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸੀਮਾਂਕਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਵਰਤੂੰ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ।

65. ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਮੂਲ ਧਾਰਕ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 31.01.1973 ਅਤੇ 01.04.1973 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ (ਮੁਦਾਇ) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਸਕਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1942/43 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਨਿਲਾਮੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਖਰੀਦ ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

66. ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਸਵੀਕਾਰਿਤ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

67. ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ, 1942 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਸਿਰਲੇਖ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, 14.05.1943 ਨੂੰ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਖਰੀਦ ਰਾਹੀਂ।

68. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਾਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

69. ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੁਦਾਈ ਨੇ 1942/1943 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਰਾਹੀਂ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਕ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) 1942/1943 ਤੋਂ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣੂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਨੇ ਰਾਜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਖਰੀਦ/ਵਿਕਰੀ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

70. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ 1942 ਤੋਂ 2004 ਤੱਕ ਲੰਬਾ, ਲਗਾਤਾਰ, ਬਿਨਾ ਰੁਕਾਵਟ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ।

71. ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਧਾਰਕ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

72. ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਖਰ ਨਾਫਾਡੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ MHCO ਐਕਟ ਅਤੇ KVA ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਧਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਈ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।

73. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।

74. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

75. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰਜੀਵਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੁੜ ਜਿਊਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

76. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਾਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ।

77. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ, 31.03.1973 ਅਤੇ 01.04.1973 ਦੀਆਂ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਕੀਤਾ ਸੀ।

78. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਉੱਤੇ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਹਿੱਤਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

79. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਅਸਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਦਾਰ (ਦਿਵੰਗਤ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ) ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਜਣ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਭਾਵ, ਦਿਵੰਗਤ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਜੀ ਕਾਂਜੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

80. ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਹਾਵ (31 ਸਾਲ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

81. ਇਹ ਵੀ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

82. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਤ 1985 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 364 ਅਤੇ 365 ਦੇ 2004) 23.11.2004 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਫਿਰ ਤੋਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ, ਨਾ ਤਾਂ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ (ਤਿੰਨ ਪਾਟੀਲ) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਲ ਧਾਰਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

83. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਂਗਲ ਤੋਂ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹਨ ਅਤੇ ਤਦਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate